

ਅੱਗੋਂ; ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਜੇ.

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ SIA1E, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2577

13 ਸਤੰਬਰ 1989

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ 22u, 285(1) ਅਤੇ 285(2)-ਅਡਾਪਟੇਸ਼ਨ ਓਜ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950— ਐੱਸ. 11— ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1924— ਐੱਸ. 13(1)- ਰੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼, 1925— ਆਰ. 8(i)- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਰੋਡ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ— ਅਜਿਹਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ— ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ— ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ— ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਹੱਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285(1)।

(ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 11)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ
ਅਧੀਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

226 ਦੇ

- (i) ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P/2 ਅਤੇ P/3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iii) 3 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਰੋਡ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ;
- (iv) ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ;
- (v) ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਰੋਡ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਦਬਾਅ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਸੇਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ;
- (vi) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਇਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P/2 ਅਤੇ P/3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੀਪਕ ਥਾਪਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਕੇਪੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਏ.ਜੀ.ਪੀ.ਬੀ. (30 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ) ਐਸ.ਪੀ.ਸੋਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਰਾਹੀਂ, ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ-ਐਕਟ, 1924 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) ਅਧੀਨ ਰੋਡ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 8 (i) ਪੰਜਾਬ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲਜ਼ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਰੂਲਜ਼ 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਵਰਕਸ਼ਾਪ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਵਾਹਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ - ਨੇ ਅਣਗੌਲੇ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੁਆਰਾ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ, 1950 ਦਾ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

Union of India v. State of Punjab and others (Jai Singh Sekhon, J.)

ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, - 17 ਨਵੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-3 ਦੁਆਰਾ / ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਇਸ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਪਰ . ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ , ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 285(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ. ਇਹ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 8(i) ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲਏ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-2 ਅਤੇ ਪੀ-3 ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 4, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਸਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

(5)) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਦੀਪਕ ਥਾਪਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ।

'ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950, ਜਾਂ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 189 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ?, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਕੇਪੀ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤਤਕਾਲੀ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਪੀ. ਸੋਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਕਿ ਲਾਅ ਆਰਡਰ, 1950 ਦਾ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਅਡੈਪਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਲਾਅ ਆਰਡਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 11। 1950. ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਬਾਈ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਅਨੁਕੂਲਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।"

ਲਾਅ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਭਾਗ UI ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧ , 1950 ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:

"ਨਿਯੁਕਤ ਦਿਨ ਤੋਂ। ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਸੋਧੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਰੂਪਾਂਤਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ।"

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਏ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। Authority, ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਨੁਛੇਦ 372(2) ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਕਿੰਗਡਮ ਏਸੀ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਜਾਂ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੇਹ ਦਾ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"285. ਰਾਜ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਛੋਟ। -(1) ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏਗੀ

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਿਸੇਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਟੈਕਸ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ

Union of India v. State of Punjab and others (Jai Singh Sekhon, J.)

ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਭਾਵ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ (ਰੇਲਵੇ) ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਸਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਟੈਕਸ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (1), ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਕੋਟਰਿੰਗ ਸੇਵਾ ਬਿਨਾਂ ਲਾਭ ਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾ 'ਸੇਲ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

(1) 1974 PLR 608

Union of India v. State of Punjab and others (Jai Singh Sekhon, J.)

ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਕਲਕੱਤਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਾਨਕ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285 (2) ਜੇਕਰ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਅਰਥਾਤ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥੋਪਣ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਧਾਰਾ 154, ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ 'ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ' ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 285 ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਟੈਕਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੱਲ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਭਾਵ, ਭਾਗ III ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285 (2) ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(2) A.I.R. 1957 Calcutta 548.

(8) ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਈਆਈ ਰੇਲਵੇ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬੋਰਡ, ਲਖਨਊ (3) ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬੋਰਡ ਨੇ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਕਿੱਥੋਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ 31 ਮਾਰਚ, 1953 ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੇਲਵੇ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(9) ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਸਿਟੀ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ, ਬੇਲਾਰੀ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 285(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; -

"ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਸਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਨੀਪਾਲ ਕੌਂਸਲ, ਧਾਰਾ (1) ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਕੇਵਲ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ (1) ਇਹ 'ਉਹ ਟੈਕਸ' ਹੈ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; (2) ਕਿ 'ਉਸ ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਉਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ।"

(3) AI R. 1957 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 452.

(4) ਏਆਈਆਰ 1978 ਐਸਸੀ 1803

ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਛੋਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ 5 ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਘ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ। ”

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੁਧ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ' ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ' ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

(11) ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8(i) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੇਂਦਰੀ ਜੀਬੀਵੇਮੋਟ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 285(1), ਨਿਯਮ 8(i) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"8. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) '> ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਲੈਪਸ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ 'ਰੱਖਦੇ' ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਟੈਕਸ' ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੈ:

(1) ³ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ—'ਕੁੱਲ ਛੋਟ : (ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ 'ਇਹ ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ (ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ (ਰੇਲਵੇ)) ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਛੋਟੇ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ);"

I (12) ਉਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਪੜਚੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ 'ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ' ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

Union of India v. State of Punjab and others (Jai Singh Sekhon, J.)

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1991)1

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਹਨਾਂ ਲਈ 'ਜਾਂ*' ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਚਾਲਨ ਰੇਲਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਾਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਤਾਂ ਇਹ 'ਜਾਂ' ਦੀ ਬਜਾਏ 'ਅਤੇ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਵਿਭਾਗ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਇਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਨੁਮਾਨ >ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 (i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਫਸਰ ਦੇ 1 ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-2 ਅਤੇ P-3, ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ IV-ਇੰਪਗਨ ਕੀਤੇ 3 ਆਦੇਸ਼। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜੀਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਸੀ.ਐਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਵੀਕੇ ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1209.

14 ਸਤੰਬਰ 1989

ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ (1894 ਦਾ I)- ਐੱਸ. 4, 23(2), 34 —ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੋਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922—ਸ. 36 —ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ — 11 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ— ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਖਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਤੀਜਾ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਲੇਟੀਅਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਾਗੂ ਸੀ

applicable.

(ਪੈਰਾ ੩)